

τὰ ἡμίφωνα ἀπὸ τῶν φωνέντων .

Τὰ ἡμίφωνα εἰσὶν ἑπτὰ . ζ , ξ , ψ , λ , μ , ν , ρ . ἀγὸς πλάσια , διπλα ,
δηλονότι , ζ , ξ , ψ . ἡ ἀμετάβολα , οὐδ , λ , μ , ν , ρ . Διπλα λέγονται ,
ὅτι ἕκαστον αὐτῶν σύγκριται ἐκ δύο γραμμάτων . οὐδ , τὸ ζ , ἐκ τῶ
δσ , ἢ ἐκ τῶ σδ , τὸ ξ , ἐκ τῶ κσ , ἢ ζσ , ἢ χσ , τὸ
ψ , ἐκ τῶ πσ , ἢ ἐκ τῶ ρσ , ἢ φσ .

λέγονται

ἀμετάβολα δὲ λέγονται ἐκ τῶ μὴ ἀμεταβάλλεσθαι ἐν ταῖς κρίσεσιν
ὀνομάτων τε καὶ ῥημάτων . οὐδ Νέτωρ , Νέτορος , δίκων , δίκωνος ,
κρίνω , κρίνω , σπύρω , σπύρω . διὰ ταῦτα οἱ Ἕλληνας τὸ βρα-
χυφωνῆν , ὡς τὸ πολὺ φιλοῦντες ἐκκρίνω , ἐπὶ τῆ ἐ^μ συζυγίᾳ
εἰ προσέθησαν τὸ , σ , αἰσθῆς δὲ τὸ τοῦτο εἰ παρητήσαντο .
ἡ μάλιστα ἐν ὅσοις ῥήμασι οὐ ἐνεστὼς διὰ τῶ ρ , ἐκφέρεται .
διὰ τὸ φωνέντος ἔχον δάμασιν τὸ , ρ , ἡ μαρτυρῆσαι τὸ δασὺ
πνόημα ἐπὶ τῶτο . οἱ αἰσθῆς τοίνυν λέγουσιν εἶλω , εἶλω , σπύ-
ρω , σπύρω , καὶ τὰ παραπλήσια . οἱ δὲ Ἕλληνας , ἡ μάλιστα πάν-
των οἱ ἀττικοὶ φείδουσι τὸ βραχυφωνῆν . ὅθεν καὶ τὸ σ , ἀπέ-
βουλον τῆ ἐ^μ συζυγίᾳ .

Τὸ σ , τοίνυν λέγεται ἀσημον , ὅτι μοναδικὸν τῆ ἰδίᾳ ἐξου-
σίας , ὡς καταληφθὲν ἀπὸ τῆ διαφύσεως τῶν συμφώνων , ἦσαν
τῆ εἰς ἀφωναί τε καὶ ἡμίφωνα .

τῶν συμφώνων εἴτι τὰ μὲν εἰσὶ προτακτικά , τὰ δὲ ὑποτακ-
τικά . Προτακτικά εἰσὶν ἅπαντα τὰ δεκαεπτὰ σύμφωνα ,
ἀφ' ὧν δύναιται ἀρχεῖσθαι λέξις . ὑποτακτικά δὲ τὰ εἰς ἀπὸ
αὐτῶν λέξις καταλήγουσιν . εἰσὶ δὲ ταῦτα , ν , ρ , σ , ξ , ψ , καὶ κ ,
ἐν ταῖς ἐκ , καὶ ἄκ , λέξεσιν . πλὴν δὲ τῶν εἰς μὴδὲν ἄλλο
τῶν συμφώνων αὐτῶν Ἑλλήνων λέξεις λήγουσι . τὰ δὲ ἐν τῇ
θεῖᾳ γραφῇ , Ἰωσήφ , Δαβίδ , Μιχαὴλ , Σηθ , καὶ τὰ παρα-
πλήσια ἑλληνιστὶ συλλαβιστὰ , εἰσὶν ἑλληνικά , ἀλλ' ἀμοδαπά .
τῶν συμφώνων εἴτι τὰ μὲν εἰσὶ προτακτικά